

2.13 - Parimi biblik - thirrja e gjërave në realitet

(2.13 - The Bible Principle - Calling Things Into Reality)

(Shkrimet nga ALBB)

[Thirrja e atyre gjërave që nuk ekzistojnë, sikur të ekzistonin tashmë!]

1. Hyrje

1.01 - Ky është një parim në Bibël që do ta përdorësh vazhdimisht në ecjen tënde të krishterë në jetë.

- Përdoret për të thirrur në manifestim premtimet e Perëndisë.
- Përdoret për jetën tënde të lutjes dhe lutjen për shërimin.
- Përdoret për largimin e problemeve (maleve) nga jeta jote. (Marku 11: 23-24)
- Përdoret për të thirrur në tokë planet e Perëndisë.

1.02 - Njerëzit pyesin pse Perëndia nuk po lëviz në jetën e tyre, duke pritur që Perëndia të bëjë gjithçka për ta.

- Ai tashmë ka bërë gjithçka, Ai është duke pritur që ne të ndjekim parimet Tj të Biblës për të marrë ato premtime që tashmë na përkasin. (2 Pjetrit 1: 3)

1.03 - Perëndia e përdori këtë parim për të krijuar qiejt dhe tokën. (Zan.1)

1.04 - Jezusi e përdori atë dhe po kështu edhe Apostujt në shërbesat e tyre.

1.05 - Çdo gjë që marrim nga Perëndia vjen nëpërmjet këtij parimi, me anë të besimit, me fjalë të folura, nga Fara, Koha & të korrat përmes premtimeve të Perëndisë, në emër të Jezusit.

1.06 - Parimi i parë i përdorur në Zanafillën 1 kur Perëndia tha "lë të bëhet dritë" dhe drita u bë! Ai bëri thirrje për atë që Ai **dëshironte**, jo çfarë kishte **parë**!

1.07 - Bibla thotë se nëpërmjet besimit botët u formuan nga fjala e Perëndisë ... dhe besimi ishte substanca brenda atyre fjalëve. (Heb.11: 1-3)

1.08 - Ne të gjithë e përdorim këtë parim sot në jetën tonë, por **në anën e kundërt**, me fjalët e frikës në vend të fjalëve të besimit - **nuk ka sistem tjetër**, sepse do të kesh atë që do të thuash, nëse beson dhe nuk dyshon! (Marku 11:23-24)

1.09 - Sa herë ke rrëfyer diçka derisa ajo është manifestuar?

1.10 - Parimi biblik: "**Thirr ato gjëra që nuk janë sikur të ishin**" + (derisa të jenë) ose "**Thirr ato gjëra që nuk ekzistojnë sikur të ekzistonin tashmë**" (në të natyrshmen). (Rom.4:17)

2. Parimi biblik.

Rom. 4: 13-25

13 Në fakt premtimi për të qenë trashëgimtar i botës nuk iu bë Abrahamit dhe pasardhësve të tij nëpërmjet ligjit, por nëpërmjet drejtësisë së besimit. 14 sepse nëse janë trashëgimtarë ata që janë të ligjit, besimi bëhet i kotë dhe premtimi anulohet, 15 sepse ligji prodhon zemërimin; në fakt atje ku nuk ka ligj, nuk ka as shkelje. 16 Prandaj trashëgimia është nëpërmjet besimit; në këtë mënyrë ajo është nëpërmjet hirit, me qëllim që premtimi të jetë i siguar për të gjithë pasardhësit, jo vetëm për atë që është nga ligji, por edhe për atë që vjen nga besimi i Abrahamit, i cili 17 (siç është shkruar: "Unë të kam caktuar atin e shumë kombeve"), është ati i të gjithë neve para Perëndisë që ai besoi, i cili i jep jetë të vdekurve dhe thërret gjërat që nuk janë sikur të ishin. 18 Ai, duke shpresuar kundër çdo shprese, besoi për t'u bërë ati i shumë kombeve sipas asaj që i ishte thënë: "Kështu do të jetë pasardhja jote". 19 Dhe, duke mos qenë aspak i dobët në besim, nuk i kushtoi kujdes trupit të tij, i bërë tashmë si i vdekur (ishte pothuaj njëqind vjeç) as barkut të vdekur të Sarës. 20 Madje as nuk dyshoi nga mosbesimi në lidhje me premtimin e Perëndisë, por u përforcua në besim duke i dhënë lavdi Perëndisë, 21 plotësisht i bindur se atë që ai kishte premtuar ishte edhe i fuqishëm ta bënte. 22 Prandaj edhe kjo iu numërua atij për drejtësi. 23 E po nuk u shkrua vetëm për të, që kjo i ishte numëruar, 24 por edhe për ne, të cilëve do të na numërohet, neve që besojmë në atë që ka ringjallur prej të vdekurve Jezusin, Zotin tonë,

2.13 - Parimi biblik - thirrja e gjërave në realitet

- Premtimi **jo përmes Ligjit** por **nëpërmjet Drejtësisë së Besimit**. (Rom 4:13)
- Jo vetëm për Abrahamin dhe farën e tij (të asaj kohe), por për të gjithë pasardhësit e tij edhe në të ardhmen.

Gal.3:29

²⁹ Dhe, në qoftë se jeni të Krishtit, jeni pra pasardhja e Abrahamit dhe trashëgimtarë sipas premtimit.

- **v17.** Perëndia e bëri Abrahamin atin e kombeve (Zan.17: 1-7), por në atë kohë ai nuk ishte ati i kombeve - Perëndia nuk mund të gënjejë - Perëndia flet në kohën e shkuar
- Perëndia flet për rezultatin përfundimtar të asaj që Ai dëshiron!
- Disa premtime nga Perëndia **janë të kushtëzuara** dhe disa janë **jo të kushtëzuara** - shpëtimi yt është i kushtëzuar nga pendimi, duke besuar në Jezusin dhe shpagimin e tij në kryq për mëkatet tona
- Premtimi ndaj Abrahamit nuk ishte i kushtëzuar, por Abrahami ende duhej të thërriste premtimin e Perëndisë që në atë kohë nuk ishte manifestuar ose nuk ekzistonte! (Zan.12: 2, 7; Zan.13: 15-16; Zan.15: 1-5)
- **v18.** Abrahami thirri premtimin e Perëndisë – ¹⁸ **I cili besoi në shpresë kundër cdo shprese, ...** Ai përdori shpresën biblike (një gjë e sigurt) kundër shpresës së botës (një gjë jo e sigurt - një dëshirë).
- **v19-21.** Abrahami mori një vendim cilësor për të besuar Zotin, ndërkohë që në të natyrshmen nuk kishte shpresë që ai dhe gruaja e tij të kishin fëmijë.

Zanafilla 17: 1-8

¹ Kur Abrami u bë nëntëdhjetë e nëntë vjeç, Zoti i doli përpara dhe i tha: "Unë jam Perëndia i plotfuqishëm; ec në praninë time dhe qëndro i ndershëm; ² dhe unë do të caktoj besëlidhjen time midis meje dhe teje dhe do të të shumoj fort". ³ Atëherë Abrami përuli fytyrën në tokë dhe Perëndia i foli, duke i thënë: ⁴ "Sa për mua, ja unë po bëj një besëlidhje me ty; ti do të bëhesh babai i një shumice kombesh. ⁵ Dhe nuk do të quhesh më Abram, por emri yt do të jetë Abraham, sepse unë të bëj babanë e një shumice kombesh. ⁶ Do të të bëj shumë frytdhënës. Pastaj do të bëj prej teje kombe dhe prej teje kanë për të dalë mbretër. ⁷ Dhe do të caktoj besëlidhjen time midis meje dhe teje, si dhe me pasardhësit e tu, nga një brez në një brez tjetër; kjo do të jetë një besëlidhje e përhershme, me të cilën unë do të marr përsipër. ⁸ Dhe ty dhe pasardhësve të tu pas teje, do t'u jap vendin ku ti banon si një i huaj: tërë vendin e kanaanenjve, në pronësi përgjithnjë; dhe do jem Perëndia i tyre".

- Perëndia e ndryshoi emrin e Abramit në Abraham - që do të thotë "babai i kombeve", Abrahami dëgjonte kështu vazhdimisht kuptimin e emrit të tij, dhe kjo e ndihmonte atë që të ndërtonte besimin e tij të nevojshëm për të marrë premtimin që i përkiste atij - **ai bëri thirrje për gjë që nuk ekzistonte.**
- Emri Sara i ndryshuar nga Zoti dhe mori kuptimin Sarah - do të jesh nëna e kombeve. (Zan.17: 15-16)

Heb.11:11

¹¹ Me anë të besimit edhe vetë Sara, ndonëse e kishte kaluar moshën, mori fuqi të bëhet me barrë dhe të lindë, sepse e konsideroi besnik atë që i kishte bërë premtimin.

- Hera e parë kur Perëndia iu shfaq Abramit për premtimin, ai ishte 75 vjeç! (Zan.12: 4)
- Ishmaeli lindi me anë të shërbëtores Hagai (Zan.16: 4-12) dhe Abramit 86 vjeç. (Zan.16:16)
- Hera e dytë që Perëndia i shfaqet Abramit ishte 99 vjeç dhe Sara 90 vjeç. (Zan.17: 1; Zan.17:17)
- Fëmija premtues nuk u manifestua, por pas emrit, brenda një viti lindi fëmija i premtimit (24 vjet më vonë - Zan.17: 1)
- Ti ndoshta shpreson kundër diçkaje në jetën tënde - shko te fjala e Perëndisë dhe merr shpresë dhe thirr ato gjëra që nuk janë - mos thirr atë që është, sepse do të krijosh malin (problemin). Disa njerëz thonë se duhet t'i thërrasësh gjërat ashtu siç janë - por Perëndia thotë të bëjmë të kundërtën.

Perëndia na ka dhënë gjithçka që na nevojitet, por ne duhet t'i thërrasim ato në të natyrshmen.

(2 Pjetrit 1: 3)

³ si fuqia e Tij hyjnore **na ka dhënë të gjitha gjërat që i përkasin jetës dhe perëndishmërisë**, nëpërmjet njohjes së Atij që na thirri me lavdi dhe virtyt,

Metoda e Perëndisë - thirr ato gjëra që nuk janë sikur të ishin (derisa të jenë)

2.13 - Parimi biblik - thirrja e gjërave në realitet

3. Në fillim.

Zan.1: 1-3

¹ Në fillim Perëndia krijoi qiejt dhe tokën. ² Toka ishte pa trajtë, e zbrazët dhe errësira mbulonte sipërfaqen e humnerës; dhe Fryma e Perëndisë fluturonte mbi sipërfaqen e ujërave. ³ Pastaj Perëndia tha: "U bëftë drita!". Dhe drita u bë.

- Perëndia shikoi dhe pa errësirë, por ai thirri atë që donte, jo atë që Ai pa!
- Perëndia e mori besimin e Tij nga brendësia e Vetvetes, mbushi fjalët e Tij që ishin enë, dhe foli "imazhin e brendshëm" në errësirë, ku Fryma e Shenjtë ishte duke pritur për të kryer atë fjalë.

Heb.11: 1-3

¹ Dhe **besimi është siguria** e gjërave që shpresohen, tregim i gjërave që nuk shihen;² sepse me anë të saj të moçmit morën dëshmimin.³ **Me anë të besimit ne kuptojmë se bota është ndërtuar me fjalën e Perëndisë, sa që ato që shihen nuk u bënë prej gjërave që shihen.**

- Perëndia e bëri njeriun në ngjashmërinë e Tij për të vepruar në të njëjtën mënyrë duke patur sundim duke thirrur gjëra që nuk ekzistojnë sikur të ekzistonin tashmë!

Zan.1: 26-27

²⁶ Pastaj Perëndia tha, "**Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne,**; dhe të ushtrojë sundimin e tij mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qiellit, mbi kafshët e mbi gjithë tokën, mbi rrëshqanorët që zvarriten mbi dhe". Pastaj Perëndia tha: "**Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne, dhe të ushtrojë sundimin e tij mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qiellit, mbi kafshët e mbi gjithë tokën, mbi rrëshqanorët që zvarriten mbi dhe**". ²⁷ Kështu Perëndia krijoi njeriun sipas shëmbëlltyrës së vet, sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë; Ai krijoi mashkullin e femrën.

- Çfarëdo që Perëndia na ka dhënë me anë të Fjalës ose premtimit të Tij, është përgjegjësia jonë të thërrasim për ta - Fryma e Shenjtë po pret gjithashtu!
- Besimi i Abrahamit u rrit sepse ai tha atë që Perëndia tha për vetveten: besimi yt vlen në të njëjtën mënyrë!

Rom.10:17

¹⁷ **Besimi, pra, vjen nga dëgjimi, dhe dëgjimi vjen nga fjala e Perëndisë.**

- Besimi vjen nga dëgjimi (dhe dëgjimi dhe dëgjimi), jo leximi.
- Fëmijët e Perëndisë nuk hynë në tokën e premtuar, sepse nuk e përzienë besimin e tyre me Fjalën e Perëndisë
- Ti nuk do të hysh në premtimet e Perëndisë vetëm sepse ato janë shkruar në Bibël - ka disa beteja për t'u luftuar.

1 Kor.1: 27-28

²⁷ por Perëndia ka zgjedhur gjërat e marra të botës për të turpëruar të urtët; dhe Perëndia ka zgjedhur gjërat e dobëta të botës për të turpëruar të fortët; ²⁸ dhe Perëndia ka zgjedhur gjërat jo fisnike të botës dhe gjërat e përçmuara, edhe gjërat që nuk janë, për të asgjësuar ato që janë,

- Zoti mori diçka që nuk ishte manifestuar (besim) dhe bëri hiç ose zero, (errësirën) atë që ishte manifestuar. Zanafilla 1: 1-3
- Vini re se është e mundur të ndërtojmë një mal në jetën tonë përmes rrëfimeve negative, pra, kur thërrasim gjëra që nuk duam derisa t'i kemi ato.

2 Kor.4:13, 18

¹³ Por, duke pasur të njëjtën frymë besimi, sikurse është shkruar: "Unë besova, prandaj fola", edhe ne besojmë, prandaj edhe flasim, ¹⁸ **ndërsa ne nuk i drejtojmë sytë ndaj gjërave që duken, por ndaj gjërave që nuk shihen. sepse gjërat që duken janë për një kohë, kurse ato që nuk shihen janë të përjetshme.**

2.13 - Parimi biblik - thirrja e gjërave në realitet

- Sepse ne besojmë prandaj dhe flasim.
- Gjërat që mund t'i shohim janë në natyralen dhe ato janë subjekt ndryshimi nga gjërat që ne nuk mund t'i shohim në frymëroren (nëpërmjet besimit)

Marku 11: 22-26

²² Atëherë Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Kini besimin e Perëndisë!" ²³ Sepse ju them në të vërtetë se nëse dikush do t'i thotë këtij mali: "Luaj vendit dhe hidhu në det", dhe nuk do të ketë dyshime në zemër të vet, por do të besojë se ajo që po thotë do të ndodhë, çdo gjë që të thotë do t'i bëhet. ²⁴ Prandaj po ju them: Të gjitha ato që ju kërkoni duke lutur, besoni se do t'i merrni dhe ju do t'i merrni. ²⁵ "Dhe kur nisni të luteni, nëse keni diçka kundër ndokujt, faleni, që edhe Ati juaj që është në qiejt, t'ju falë mëkatet tuaja." ²⁶ Por në se ju nuk falni, as Ati juaj, që është në qiejt, nuk do t'ju falë mëkatet tuaja".

Ne duhet të shohim të padukshmen - malin që hiqet sipas Fjalës së Perëndisë!

- "Ai do të ketë gjithçka që ai thotë"
- Nëse vazhdon të thuash atë që thotë fjala, ti - do të shikosh që mali do të hiqet!
- Fjalët tona negative prodhojnë një pamje (imazh) brenda nesh të dështimit tonë dhe ne do të marrim vendime bazuar në atë imazh.
- Ti e ndërton malin nga fjalët e gojës sate!
- Ti je duke thirrur gjërat që nuk janë sikur të ishin dhe shpejt ti do të kesh atë që thua, sipas Markut 11:23 - dhe sa më shumë të kesh nga ai problem, aq më shumë do ta rrefesh dhe aq më shumë do të kesh!
- Parimi do të funksionojë shumë më shpejt në anën negative sepse ne jemi normalisht në një botë të trajnuar kështu që nga lindja.
- Ne duhet t'i kemi mendjet tona të rinovuara dhe të ri-trajnuara në rrugën e Zotit.

Dëshmi

Përdorimi i duhur - Shembull i Mazda 626 në Australi.

Përdorimi i gabuar - Shembulli i aksidentit në SHBA i automjetit dhe gjysmë-rimorkios.

Disa njerëz do të thoshin se po përpiqesh të jesh si Perëndia ose se po përpiqesh ta detyrosh Perëndinë të bëjë diçka,

- Ne po përpiqemi të bëjmë atë që Perëndia do të bënte në këtë situatë.
- Bibla thotë se duhet të imitojmë Atin tonë qiellor dhe të jemi në imazhin e Krishtit Jezus - ai bëri dhe tha vetëm atë që Ati i tij bëri dhe tha.

Joz.1: 8

⁸ Ky libër i ligjit mos u ndaftë kurrë nga goja jote, por mendohu për të ditë e natë, duke kërkuar të veprësh sipas të gjitha atyre që janë shkruar. sepse atëherë do të kesh sukses në veprimet e tua, atëherë do të përparosh.

Përdorimi i duhur - Shembull praktik çdo ditë.

- Nëse ke mungesë në financa të tua, mos thirr atë që ke, thirr atë që nuk ke, thirr bollëkun pasi të kesh ndjekur fillimisht metodën e dhënies sipas Biblës, pastaj shpall atë që dëshiron të manifestohet.

4. Keqkuptimi i Madh.

Nuk ka fuqi në mohimin e asaj që tashmë ekziston,

- Të mohosh se je i sëmurë kur je i sëmurë, është gënjeshtër!
- Cito premtimin e Perëndisë se je shëruar!
- Mos e lejo sëmundjen të qëndrojë në trupin tënd sipas premtimit të Perëndisë.
- Mos e thirr sëmundjen kur je i sëmurë - thirr shërimin sipas premtimeve të Perëndisë që tashmë të përkasin ty.
- Kur je i sëmurë thirr atë që nuk ke - Shëndetin!

2.13 - Parimi biblik - thirrja e gjërave në realitet

Shembull

Nëse një person ka sëmundje të gjakut, por rrëfen ose mohon se nuk ka sëmundje gjaku, ajo sëmundja mund të largohet, por doktori mund të thotë se ai nuk ka sëmundje gjaku, por tani ai ka kancer.

- Ai duhet të kishte thirrur shëndetin në trupin e tij dhe të shërohej - kjo është përgjigja e vërtetë.
- Nuk ka **fuqi në mohimin** e asaj që ekziston - **fuqia është tek thirrja** e asaj që nuk ekziston.
- Ne duhet të besojmë para se të marrim.

Shembull

Nëse një person dëshiron të shesë makinën e tij për të blerë një makinë tjetër, kështu ai mohon se ka një makinë. Ai mund të zgjohet një mëngjes dhe të gjejë se veturën e tij e kanë vjedhur.

- **Ne duhet t'i flasim malit, problemit, objektit.**
- **Ne e thërrasim atë** sipas lutjes tek Marku 11:23
- **Ne thërrasim rezultatin përfundimtar te dëshiruar.**

Mali nuk do të hiqet vetëm sepse ti i flet atij, por e folura **është pjesë e procesit** për të ndërtuar besimin tënd për të hequr malin; Besimi vjen nga dëgjimi.

- Ki kujdes kur besimi yt është shumë i zhvilluar, sepse manifestimi do të jetë i shpejtë pavarësisht se çfarë është.
- Ti mund të jesh shumë i zhvilluar në besimin ose frikën tënde.

5. Thuaje ashtu siç është - nëse nuk e bën, atëherë je duke gënjyer.

Ky person thotë se e quan atë ashtu siç është - le ta ndjekim atë në shtëpi.

Shembulli A.

Ai do qenin, kështu që ai del jashtë në verandë dhe i thërret atij "**Këtu qen!**" por qeni nuk është aty - ai po thërret atë që nuk ka. Ai duhet të thotë "**Qeni nuk është këtu, nuk e di ku është qeni**".

Nëse macja është atje, atëherë ai duhet ta quajë atë ashtu siç është, "**Macja është këtu, nuk e di ku është qeni, do doja që qeni të ishte këtu**".

- Nëse ai do qenin, atëherë është budallallëk të thërrasë mace-mace, kur macja është tashmë aty, ai duhet të kërkojë atë që ai nuk ka.
- Nëse një person dëshiron shërim (qen), ai e thërret atë, por jo sëmundjen (macen).

Shembulli B.

Një njeri shkon në shtëpi në një ditë të ftohtë, ku temperatura është +5 C dhe ai hyn në shtëpinë e tij dhe e kthen termostatin e kondicionerit në temperaturën +25 C. Nëse ai vërtet beson në thirrjen e gjërave ashtu siç janë, atëherë ai do duhej ta vendoste termostatin po +5 C edhe për pjesën e brendshme të shtëpisë.

- Duke vendosur termostatin në +25 C ai **po thërret diçka që nuk ekziston në atë kohë - ai po thërret atë që ai dëshiron, rezultatin përfundimtar!**
- Sistemi është projektuar për të prodhuar atë që ai dëshiron, por nëse e vendos termostatin në atë që ai tashmë e ka, ai do të neutralizojë të gjithë sistemin dhe asgjë nuk do të ndodhë.
- Kjo është pikërisht ajo që Satanai u ka bërë besimtarëve - **duke përdorur vetë fjalët tona kundër nesh, ai ka neutralizuar besimin tonë.**
- Termostati është gjuha jonë dhe sistemi i ngrohjes është zemra jonë ose njeriu frymëror.

Shembulli C.

Kur një person shkon në një restorant dhe ulet për të ngrënë, kamarieri e pyet se çfarë do të donte të hante. Klienti porositi një vakt sipas menisë dhe pret që porositja të përmbushet sipas asaj që ai tha dhe çfarë ishte shkruar në menu. Klienti është duke përdorur një parim të "thirrjes të asaj që aktualisht nuk e ka".

Shembulli D.

Një bujk bën të njëjtën gjë duke mbjellë farën në tokën e tij. Ndërsa mbjell farën e misrit në tokë, ai po thërret atë që ai nuk e ka tani - të korrat e misrit! Vini re se bujku mbjell një farë të asaj që ai dëshiron dhe kështu është edhe

2.13 - Parimi biblik - thirrja e gjërave në realitet

me Fjalën e Perëndisë dhe "besimtarin"; Fjala e Perëndisë është farë e pakorruptueshme që do të prodhojë kur të mbillet në zemrën e njeriut dhe të flitet nga goja e tij në BESIM.

Tani, në qoftë se bujku ka mbjellë farën e tij dhe tani është ulur dhe po shikon fushën e tij të mbjellë, dhe një person tjetër kalon aty dhe pyet bujkun se çfarë je duke bërë dhe bujku thotë se unë jam duke shikuar të korrat e mia, personi tjetër do të thotë por ti nuk ke të korra, vetëm një fushë të zbrazët. Ky person po e quan situatën ashtu siç është sepse ai vepron nga shikimi, çfarë mund dhe nuk mund të shohë! Fermeri thotë se ka një korrje të misrit në atë fushë, ai nuk vepron me atë që sheh, por vepron nga BESIMI, kështu duhet të veprojë edhe besimtari.

6. Foli situatës ose problemit!

Marku 11: 22-26

²² Atëherë Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: "Kini besimin e Perëndisë!²³ epse ju them në të vërtetë, **se nëse dikush do t'i thotë këtij mali**, "Luaj vendit dhe hidhu në det", dhe nuk do të ketë dyshime në zemër të vet, por do të besojë se ajo që po thotë do të ndodhë, çdo gjë që të thotë do t'i bëhet.

Luka 17: 6

⁶Dhe Zoti tha: "Po të kishit besim sa një kokërr sinapi, **do të mund t'i thoshit këtij mani**: "Shkulu me gjithë rrënjë dhe mbillu në det", dhe ai do t'ju bindej.

Jakobi 2:26

²⁶ Sepse, sikurse trupi pa frymë është i vdekur, **kështu që besimi pa vepra është i vdekur gjithashtu**. Sepse, sikurse trupi pa frymën është i vdekur, ashtu edhe besimi, pa vepra, është i vdekur.

- Foli problemit, situatës, në bindjen ndaj Fjalës së Perëndisë.

7. Shërbesa e Jezusit - "Ai thirri ato gjëra që nuk janë."

Apostulli që mëson parimin - Thirrja e atyre gjërave .....

Rom.12: 19-21

¹⁹ Mos u hakmerrni për veten tuaj, o të dashur, por i jepni vend zemërimit të Perëndisë, sepse është shkruar: "Mua më përket hakmarrja, unë kam për të shpague, thotë Zoti". **20" Në qoftë se armiku yt, pra, ka uri, jepi të hajë; në pastë etje, jepi të pijë; sepse, duke bërë këtë, do të grumbullosh mbi krye të tij thëngjij të ndezur".** 21 Mos u mund nga e keqja, por munde të keqen me të mirën.

7.1 - Çfarë na tregon Perëndia këtu?

- Nëse i ushqen armiqtë e tu, ti je duke i thirrur ata miq të tu - ti je duke thirrur ato gjëra që nuk janë sikur të ishin.

7.2 - Uji u kthye në verë - Dasma në Kanë

Gjoni 2: 1-11

¹ Tri ditë më vonë po bëhej një dasmë në Kanë të Galilesë, dhe nëna e Jezusit ishte atje. ² Edhe Jezusi me dishepujt e vet ishte ftuar në dasmë. ³ Duke qenë se mbaroi vera, nëna e Jezusit i tha: "Nuk kanë më verë!". ⁴ Jezusi i tha: "Ç'ke me mua, o grua? Ora ime s'ka ardhur akoma!". ⁵ Nëna e tij u tha shërbëtorëve: "Bëni gjithçka që ai t'ju thotë!". ⁶ Aty ishin gjashtë enë prej guri, që përdoreshin për pastrimin e judenjve, dhe secila nxinte dy ose tri masa. ⁷ Jezusi u tha: "Mbushni enët me ujë!". Dhe ata i mbushën deri në grykë. ⁸ **Pastaj u tha: "Nxirreni tani dhe çojani të parit të festës".** Dhe ata ia çuan.⁹ Dhe, mbasi i pari i festës e provoi ujin e shndërruar në verë, (ai nuk e dinte nga vinte kjo verë, por e dinin mirë shërbëtorët që e kishin nxjerrë ujin), i pari i festës e thirri dhëndrin,¹⁰ dhe i tha: "Çdo njeri nxjerr në fillim verën më të mirë dhe, kur të ftuarit kanë pirë shumë, verën e keqe; ti, përkundrazi, e ke ruajtur verën e mirë deri tani!". ¹¹ Jezusi bëri këtë fillim të shenjave në Kanë të Galilesë dhe e shfaqti lavdinë e tij, dhe dishepujt e tij besuan në të. (ALBB)

- Jezusi u tha atyre të mbushin enët me ujë - ai e quan atë verë - duke thirrur ato gjëra që nuk janë - Vera u nevojitej, jo uji!

2.13 - Parimi biblik - thirrja e gjërave në realitet

- Ai u tha atyre që të vepronin sikur të ishte verë - Jezusi ishte **duke i shtuar veprimet besimit të tij!**
- Ndërkohë që ata vajten tek i pari i dasmës, uji ishte bërë verë (ndërkohë që ata shkonin ..... njësoj si 10 lebrozët .... çfarë do të ndodhte nëse ata nuk do të shkonin?)
- **Kjo nuk ka të bëjë me ndryshimin e ujit në verë, por për parimin që Jezui përdori gjatë gjithë kohës.**
- Ky ishte fillimi i mrekullive që bëri Jezusi - fillimi i mrekullive filloi me "thirrjen e atyre gjërave që nuk janë "- ai bëri thirrje për atë gjë që nuk ishte!

Luka 17: 4

⁴ Edhe sikur të mëkatonte shtatë herë në ditë kundër teje, dhe shtatë herë në ditë do të kthehet te ti duke thënë: "Pendohem", fale".

- Mënyra se si fal - fillo të shpallësh, "Unë fal, fal, fal, etj dhe besimi vjen.
- Nëse vazhdon ta thuash, atëherë mosfalja do të hiqet dhe do të hidhet në det.

Luka 17: 4-6

⁴ Edhe sikur të mëkatonte shtatë herë në ditë kundër teje, dhe shtatë herë në ditë do të kthehet te ti duke thënë: "Pendohem", fale". ⁵Atëherë apostujt i thanë Zotit: "Na e shto besimin". ⁶ Dhe Zoti tha: "Po të kishit besim sa një kokërr sinapi, **do të mund t'i thoshit këtij mani: "Shkulu me gjithë rrënjë dhe mbillu në det", dhe ai do t'ju bindej.**

Sekretet e Besimit.

- **Po të kishe besim sa një kokërr sinapi, ti do t'i thojë** - mënyra se si e mbjell farën e besimit në zemrën tënde.
- **do të të bindej.** - situata do të të bindet.
- Nëse e thërret pemën të shkulet, në të vërtetë ti je duke e thirrur atë një mënyrë tjetër, ti je duke thirrur - atë gjë që nuk është!

7.3 - Shërimi i dhjetë lebrozëve.

Luka 17: 12-19

¹² Dhe, kur po hynte në një fshat, i dolën para dhjetë lebrozë, të cilët ndaluan larg. ¹³ dhe duke ngritur zërin, thanë: "Mjeshtër, Jezus, ki mëshirë për ne". ¹⁴ Dhe ai, si i pa, u tha atyre: "**Shkoni e paraqituni te priftërinjtë". Dhe ndodhi që, ndërsa ata po shkonin, u pastruan.** ¹⁵Dhe një nga ata, si e pa se u shërua, u kthye mbrapa dhe përlehtë Perëndinë me zë të lartë. ¹⁶Dhe ra përmbys me fytyrë për tokë te këmbët e Jezusit, duke e falënderuar. Ky ishte samaritan. ¹⁷ Jezusi atëherë filloi të thotë: "A nuk u shëruan që të dhjetë? Ku janë nëntë të tjerët? ¹⁸ A nuk u gjet asnjë që të kthehet për të dhënë lavdi Perëndisë, përveç këtij të huaj?". ¹⁹ **Dhe i tha atij: "Çohu dhe shko; besimi yt të shëroi".**

- Kur Jezusi u tha të shkonin të paraqiteshin tek priftërinjtë, ai i quajti ata të pastër - arsyeja e vetme që një person do të shkonte te priftërinjtë, nëse ishte i pastër ose i shëruar.
- Lebrozët, pra, po e quanin veten të pastër nga veprimet e tyre të të shkuarit.
- Ata vepruan sipas fjalëve të Jezusit (ose fjalës së Perëndisë)
- Jezui thirri gjërat që nuk ishin sikur të ishin - nëse lebrozët nuk do të kishin shkuar, ata nuk do të ishin pastruar.

7.4 - Shërimi i një të lënguari tek pellgu i Betesdës.

Gjoni 5: 1-9

¹ Pas këtyre ngjarjeve ishte një festë e judenjve dhe Jezusi u ngjit në Jeruzalem. ² Në Jeruzalem, afër portës së dhenve, është një pellg që në hebraisht quhet Betesda, dhe ka pesë portikë. ³ Nën to dergjeshin një numër i madh të lënguarish: të verbër, të çalë dhe të paralizuar, të cilët prisnin lëvizjen e ujit. ⁴ Sepse një engjëll, kohë pas kohe, zbriste në pellg dhe e lëvizte ujin; dhe i pari që hynte, mbasi uji ishte lëvizur, shërohej nga çfarëdo sëmundje që të kishte. ⁵ **Aty ishte një njeri i lënguar prej tridhjetë e tetë vjetësh.** ⁶ Jezusi, duke e parë shtrirë dhe duke ditur se prej shumë kohe ishte në atë gjendje, i tha: "**A dëshiron të shërohesh?**". ⁷ **I lënguari u përgjigj:** "Zot, unë s'kam njeri që, kur lëviz uji, të më fusë në pellg; dhe, ndërsa unë po shkoj, një tjetër zbrret para meje". ⁸ **Jezusi i tha: "Çohu, merr vigun tënd dhe ec!"**. ⁹ **Njeriu u shërua në çast, mori vigun e tij dhe eci. Atë ditë ishte e shtunë.**

2.13 - Parimi biblik - thirrja e gjërave në realitet

- Jezusi po e pyeste **a do** që të shërohesh, **a do** që të shërohesh tërësisht.
- Njeriu ishte i paralizuar për 38 vjet dhe Jezusi i tha atij "**Çohu, merr vigun tënd dhe ec!**".
- Ai veptoi sipas asaj që tha Jezusi - Jezui e thirri të shëruar!
- Ky njeri kishte qenë i **mësuar gjatë gjithë jetës së tij nga** liderët fetarë që nuk duhet bërë asnjë punë ditën e shtunë dhe as të marrësh vigun tënd dhe të shkosh, sepse quhej punë!
- Ky njeri i paralizuar duhej të merrte një vendim - **për të besuar fjalët e Jezusit ose për të qëndruar i lidhur nga traditat fetare dhe të mos merrte shërimin e tij** - Edhe sot përballemi me të njëjtin problem të marrjes.
- Shumë njerëzve u është mësuar se Perëndia nuk shëron më, që shërimi ka mbaruar me apostujt, dhe se nuk ka më mrekulli - **këta njerëz do të vdesin duke mbajtur besimet e tyre fetare.**

7.5 - Vdekja e Llazarit.

Gjoni 11: 1-4

¹ Ishte atëherë i sëmurë një farë Llazari nga Betania, fshati i Marisë dhe i Martës, motrës së saj. ² Maria ishte ajo që e vajosi me vaj erëkëndshëm Zotin dhe ia fshiu këmbët me flokët e saj; dhe vëllai i saj, Llazari, ishte i sëmurë. ³ Prandaj motrat i dërguan fjalë Jezusit: "Zot, ja, ai që ti e do shumë është i sëmurë". " ⁴ Dhe Jezusi si dëgjoji këto tha: "**Kjo sëmundje nuk është për vdekje, po për lavdinë e Perëndisë, që nëpërmjet saj të përlëvdohet Biri i Perëndisë**".

- Jezui po vendoste atë që donte - duke thirrur ato gjëra që nuk ishin!

Gjoni 11: 11-12

¹¹ Këto gjëra tha, dhe pasi u tha atyre, "**Miku ynë Llazari fle, por unë shkoj që ta zgjoj.**" Mbas i tha këto gjëra, shtoi: "**Mikun tonë, Llazarin e ka zënë gjumi, por unë po shkoj ta zgjoj**". ¹² Atëherë dishepujt e tij thanë: "**Zot, po të flejë, do të shpëtojë**". ¹³ Por Jezusi u kishte folur për vdekjen e tij, kurse ata pandehnin se kishte folur për fjetjen e gjumit. ¹⁴ Atëherë Jezusi u tha atyre haptas: **Llazari ka vdekur.**

- Jezusi ishte **duke patur kujdes për fjalët e tij**, gjë që ai e kishte caktuar në v4
- Përkthimi grek thotë se "ai vdiq", kjo është ndryshe nga të qenit tashmë i vdekur.

Gjoni 11: 39-44

³⁹ Jezusi tha: "**Hiqni gurin!**". Marta, motra e të vdekurit, i tha: "**Zot, ai tashmë qelbet, sepse ka vdekur prej katër ditësh.**" ⁴⁰ Jezusi i tha: "**A nuk të thashë se po të besosh, do të shohësh lavdinë e Perëndisë?**". ⁴¹ Atëherë ata e hoqën gurin prej vendit ku ishte shtrirë i vdekuri. **Dhe Jezusi i ngriti sytë lart dhe tha: "O Atë, të falënderoj që më ke dëgjuar.**" ⁴² **Unë e dija mirë se ti gjithnjë më dëgjon, por i kam thënë këto për turmën që është përreth, që të besojnë se ti më ke dërguar**". ⁴³ Dhe, mbasi tha këto, thirri me zë të lartë: "**Llazari, eja jashtë!**" ⁴⁴ Atëherë i vdekuri doli, me duart e këmbët të lidhura me rripa pëlhere dhe me fytyrën të mbështjellë në një rizë. **Jezusi u tha atyre: "Zgjidheni dhe lëreni të shkojë!"**

- Që nga Betania e parë ku ishte Jezusi, tek Betania e dytë ku ishte Llazari, ishte rreth 28 km. - **rreth një udhëtim 1 ditë në këmbë**
- Jezusi qëndroi aty 2 ditë pasi dëgjoji lajmin, dhe iu desh 1 ditë për të arritur atje = 3 ditë.
- Jezusi shkon në Betaninë ku ishte Llazari = 1 ditë në këmbë.
- Një total prej 4 ditësh që nga nisja e lamëtarit deri kur vjen Jezusi tek varri i Llazarit.
- Kur Jezusi tha të heqin gurin, ata thanë se ai binte erë, sepse kishte vdekur prej 4 ditësh - gjë që vërteton se Llazari ishte tashmë i vdekur para se lajmëtarit të shkonte tek Jezusi për t'i dhënë lajmin.
- Jezusi nuk e lejoi të vdiste në mënyrë që ta ringjallte nga të vdekurit, ai tashmë ishte i vdekur - lavdia ishte tek ringjallja.

Gjoni 11: 41-42

⁴¹ Atëherë ata e hoqën gurin prej vendit ku ishte shtrirë i vdekuri. **Dhe Jezusi i ngriti sytë lart dhe tha: "O Atë, të falënderoj që më ke dëgjuar.**" ⁴² **Unë e dija mirë se ti gjithnjë më dëgjon, por i kam thënë këto për turmën që është përreth, që të besojnë se ti më ke dërguar**".

- Jezusi themeloi atë që donte para 4 ditësh para njerëzve, në mënyrë që ai t'u tregonte atyre parimin e "të thirrurit të gjërave që nuk janë"

2.13 - Parimi biblik - thirrja e gjërave në realitet

"Shembuj të tjerë të thirrjes së gjërave që nuk janë"

7.6 - Njeriu me dorën e tharë në ditën e Shabatit.

Marku 3: 1-5

¹ Pastaj ai hyri përsëri në sinagogë dhe aty ishte një njeri që kishte një dorë të tharë. ² Dhe ata po e ruanin në se do ta shëronte në ditën e së shtunës, që pastaj ta paditnin. ³ **Dhe ai i tha njeriut që e kishte dorën të tharë: "Çohu në mes të të gjithëve!"** ⁴ Dhe u tha atyre: "A është e lejueshme ditën e së shtunës të bësh të mirë apo të keq, të shpëtosh një jetë apo ta vrasësh?". Por ata heshtnin. Por ata heshtën. ⁵ Atëherë ai, si i shikoi rreth e qark me zemërim, i hidhëruar për ngurtësinë e zemrës së tyre, i tha atij njeriu: "**Shtrije dorën tënde!**" **Ai e shtriu, dhe dora e tij u shëndosh përsëri si tjetra.**

7.7 - Qetësimi i stuhisë në det.

Marku 4: 35-41

³⁵ **Tani po atë ditë, si u ngrys, u tha atyre: "Kalojmë te bregu matanë!"** ³⁶ Dhe dishepujt, si e nisën popullin, e morën me vete Jezusin, ashtu si ishte, në barkë. Me të ishin edhe disa barka të tjera të vogla. ³⁷ Ndërkaq shpërtheu një furtunë e madhe dhe valët përplaseshin mbi barkë aq shumë sa ajo po mbushej. ³⁸ Ai ndërkaq po flinte në kish mbi një jastëk. Ata e zgjuan dhe i thanë: "Mësues, a nuk merakosesh që ne po marrim fund?" " ³⁹ **Dhe ai si u zgjua, e qortoi erën dhe i foli detit: "Pusho dhe fashitu!". Dhe era pushoi dhe u bë qetësi e madhe.** ⁴⁰ Atëherë u tha atyre: "Pse jeni ju aq frikacakë? Vallë, si nuk keni besim?". ⁴¹ Dhe ata i zuri një frikë e madhe dhe i thoshin njëri-tjetrit: "Vallë, kush është ky, që po i binden edhe era edhe deti?".

- Nëse Jezusi do të thoshte atë që e pa, varka do të ishte fundosur - djalli u fuste dishepujve frikë, **por Jezusi foli me besim rezulatin përfundimtar që ai donte.**
- **Jezusi e kishte vendosur tashmë** atë që donte tek v35, "Le të kalojmë në anën tjetër"
- Dishepujt mund të kishin bërë të njëjtën gjë me anë të besimit të tyre, nëse nuk do të kishin lejuar që frika të hynte në zemrat e tyre.

7.8 - Ushqimi i 5,000 vetave.

Mat.14: 13-21

¹³ Kur Jezusi i dëgjoi këto, u nis që andej me një barkë dhe u tërhoq në vetmi, në një vend të shkretë. Dhe turmat, kur e morën vesh, e ndiqnin në këmbë nga qytetet. ¹⁴ Dhe Jezusi, kur doli nga barka, pa një turmë të madhe, pati dhembshuri për të dhe shëroi ata që ishin të sëmurë. ¹⁵ Pastaj në mbrëmje dishepujt e tij iu afruan dhe i thanë: "Ky vend është i shkretë dhe u bë vonë; lejo turmat të shkojnë nëpër fshatra për të blerë ushqime". ¹⁶ **Por Jezusi u tha atyre: "Nuk është nevoja të shkojnë; u jepni juve të hanë!"**. ¹⁷ Dhe ata i thanë: "Ne këtu nuk kemi tjetër përveç pesë bukë dhe dy peshq". ¹⁸ **Dhe ai u tha: "M'i sillni këtu".** ¹⁹ **Atëherë i urdhëroi që turmat të ulen mbi bar; pastaj i mori pesë bukët dhe dy peshqit dhe, pasi i çoi sytë drejt qiellit, i bekoj; i ndau bukët dhe ua dha dishepujve, dhe dishepujt turmave.** ²⁰ Dhe të gjithë hëngrën dhe u ngopën; pastaj dishepujt mblodhën tepricat në dymbëdhjetë kosha plot. ²¹ Dhe ata që hëngrën ishin rreth pesë mijë burra, pa i numëruar gratë dhe fëmijët.

7.9 - Një peshkim i mrekullueshëm.

Lluka 5: 1-11

⁴ "Dhe kur mbaroi së foluri i tha Simonit: "**Shko në të thella, dhe hidhni rrjetat tuaja për të zënë peshk**". ⁵ Dhe Simon, duke u përgjigjur, i tha: "Mësues, u munduam gjithë natën dhe nuk zumë asgjë; por, për fjalën tënde, do ta hedh rrjetën." ⁶ Dhe, si bënë kështu, zunë një sasi aq të madhe peshku, sa po shqyhej rrjeta.

2.13 - Parimi biblik - thirrja e gjërave në realitet [Veprat e Apostujve]

7.10 - Një burrë i çalë që nga barku i nënës së tij në Portën e Tempullit të quajtur e Bukura.

Veprat 3: 1-11

⁶ Por Pjetri tha: "Unë nuk kam as argjend, as ar, por atë që kam po ta jap:: **në emër të Jezu Krishtit nazarenas, çohu dhe ec!**"⁷ Dhe, si e kapi nga dora e djathtë, e ngriti në këmbë; dhe në atë çast iu forcuan këmbët dhe nyjat.⁸ Dhe me një të hovur u ngrit në këmbë dhe filloi të ecë; dhe hyri me ta në tempull, duke ecur, duke u hedhur dhe duke lavdëruar Perëndinë.

- Ne duhet ta përdorim emrin e Jezusit për të fituar dhe për të thirrur premtimet e Perëndisë.
- Pjetri e quajti atë të shëruar.

8. Një shënim i fundit.

Jezusi tha vetëm atë që tha Ati dhe Jezusi bëri vetëm atë që tha Ati i tij - ai nuk bëri asgjë prej vetvetes - ne duhet të kopyojmë ose imitojmë Jezusin ashtu si bëri ai - dhe ne do të marrim të njëjtat rezultate

Kur studion jetën e Jezusit, gjen disa fakte të rëndësishme që e bënë Atë të fitojë mbi botën, mishin dhe djallin.

- Ai gjithmonë foli për rezultatet përfundimtare, **jo për problemet**. Ai kurrë nuk shpalli rrethanat **aktuale**. Ai shpalli **rezultatet e dëshiruara**.
- Ai gjithmonë foli për atë që donte dhe jo për atë që kishte.
- Ai ecte me BESIM dhe jo me shikim.
- Ai përdori Fjalën e shkruar (premtimet e Perëndisë) për të thirrur atë që Ai donte dhe për të ndryshuar atë që Ai kishte.

FJALA E PËRËNDISË E VENDOSUR DHE E KRIJUAR NË ZEMËR; E FORMUAR NGA GJUHA, E FOLUR ME BESIM NGA GJUHA, KA FUQI KRIJUESE QË ËSHTË NË GJENDJE TË KRIJOJË, TË LARGOJË OSE TË NDRYSHOJË GJËRA NË SITUATA TË KAKTUARA, PROBLEME NË ÇDO FUSHË TË JETËS:

Rom. 4:17

¹⁷ (siç është shkruar: "Unë të kam caktuar atin e shumë kombeve"), është ati i të gjithë neve para Perëndisë që ai besoi, i cili i jep jetë të vdekurve **dhe thërret gjërat që nuk janë sikur të ishin**.

Ose

[Thirrja e atyre gjërave që nuk janë sikur të ishin tashmë!]

Ose

[Thirrja e atyre gjërave që nuk ekzistojnë, sikur të ekzistonin tashmë!]

Një parim themelor biblik i thirrjes së gjërave në realitet

Jezu është Zot!